

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

20. Carina diu abest domo suâ: & post longam inquisitionem è fonte in
medijs plateis extracta rectè in loco sacro sepelitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

dubio, sed certo & verissimo, ita ut contra-
ria opinio vnius & alterius nullâ aliâ ratione
nixa minimè dubium moueat, vel probabili-
tatem mereatur.

XX. *Carina vxor aliquot diebus domo suâ ab-
est, & diu multumque à viro suo quæsita nequit us-
quam reperiri, aut sciri ex ullo, quò deuenerit, do-
nec post tres hebdomades ex fonte quodam in medys
plateis sito mortua fuerit extracta. Quæritur.
Vtrum sepeliri in loco sacro possit?*

Videtur non posse. Ita cum nonnullis Dia-
na P.5. Tr.3. Resol. 100. quia præsumitur se-
ipsam interemisse.

Resp. Carinam in loco sacro sepeliendam
esse. Ita Trulench Tr. de jure Parochi. c.9. dub.
6. n. 10. Barbosa de Paracho. p. 3. c.26. n.49. &
plures apud hunc. Ratio est, quia inter duas
præsumptiones simul concurrentes, cæteris
paribus, illa præualere debet, quæ delictum
excludit, & fauorem continet, ut docet Me-
noch. cas. 89. num. 23. Ergo cùm hîc sint duæ
præsumptiones, vna quod Carina ex despe-
ratione se ipsam præcipitauerit: altera quod
ex mentis alienatione id fecerit, vel per insi-
dias, aut vim ab alio deiecta fuerit, & non
magis hoc, quâm illud constet, posterior præ-
sumptio præualere debet priori; cùm vniuer-
sim in dubio minus delictum sit præsumen-
dum. l. meritò. ff. pro socio. nec quisquam est
præsumendus, violentas sibi manus inferre
volu-

voluisse, siquidem vnicuique à natura datum, ut se ipsum, quām potest maximē, seruet & tueatur. Atque ex his patet ad rationē in contrarium.

XXI. Chrysostomus Presbyter & insignis Ecclesiastes rogatur à Parocho quodam, vt in dedicazione templi sui ad confluentem magnum populum dicere ex cathedra velit, annuit ille, sed hoc pacto, vt & prandiū liberale & aureū daturū se pollicetur Parochus. Consentit in pactū Parochus, & habita concione Chrysostomo lautum prandium exhibet, atque abeundi promissum aureum porrigit. Quæritur. Virum loquendo de solo actu concionandi, abstrahendo à labore, sustentatione, vel alio titulo, &c. simonia simul & iniustitia fuerit commissa?

Videtur nullam commissam esse simoniā accipiendo aliquid pro actu concionandi, cum concionari sit functio Theologiæ, pro qua tradenda aliquid posse dari & accipi, patet ex praxi, & cum pluribus docet Suarez l. 4. de Sim. c. 18. n. 7. & 9. aut profectò non solùm simonia, sed etiam iniustitia fuisset commissa, cùm Chrysostomus nullum habuisset ius accipiendo aliquid à Parocho, vt tradunt Suarez l. 4. cit. c. 4. n. 7. Lessius c. 35. n. 162. Layman l. 4 tr. 10. c. 7. n. 5. & alij.

Resp. In proposito casu fuisse quidem commissam simoniā, nullam autem iniustiam. Primam partem tradunt S. Thom. 2. 2.